

ส่วนนี้

วันที่ ๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

ขอรับของน้อง

สิ่งของที่ตกค้างแล้วนะ ดะ ที่น้องยังไม่ได้รับมา มา
ที่ และน้องเองก็ยังไม่ได้ไปจนถึงที่เลยเหมือนกัน. พอถึงวันนั้น
เมื่อวันอาทิตย์ที่แล้วมานี้ น้องก็เลยจะรีบมากไปทำงาน. อดแล้ว
เอา. ม. เค้าเองที่ออกมาจากตัวแต่คนมันก็ด. สำหรับนี้มาของที่นั่น
เองที่มันเกิดที่นั่นต้องไม่ลืมให้ไปจนถึงที่ ก่อนที่จะได้ไปอีกคนมัน
ทั้งตามความตั้งใจเดิมของน้อง. เห็นไหมว่า ที่มีความลำบากใน
เรื่องตึงใจอะไร?

ที่รัก! น้องทำได้ว่าที่เคยจะมีได้อีกวันได้อีก
น้องไม่ดกมอ น้องอยากทราบว่าเขาทำอะไรไว้อย่างไรบ้าง?
คุณเองก็น้องด้วยนะ ดะ. และไม่ใช่แต่ของน้องคนเดียวเท่านั้นนะ ดะ
ถึงตัวเขาเองที่เอง น้องก็อยากทราบเหมือนกัน. ไม่ดกมอ
ก็ได้นะ ดะ. จะเริ่มพูดจนอย่างนี้แล้ว. และน้องบอกที่ไหนท
หลังว่า น้องต้องการทราบเพราะเหตุไร? ต้องบอกจริงๆนะ ดะ คนดี
ของน้อง.

เอานอนที่นั่นนะ ดะ. ได้ออน ๕ ชม. แล้ว. และฝาก
ไปที่ที่ทำงานด้วยที่ที่ทำงาน. สวัสดิ์ดี: ขอรับของน้องคนเดียว
อีกได้สิ่งที่มีสิม.
สวัสดี